

بررسی رابطه بین عقده حقارت و خودکارآمدی با آرمان گرایی تحصیلی دانش آموزان متوسطه اول شهر گچساران

جواد واحدی خو^۱، محسن علیزاده^۲، مسعود اسدروز^۳

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور بهبهان

^۲ کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران اهواز (نویسنده مسئول)

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد واحد یاسوج

چکیده

این پژوهش با عنوان بررسی رابطه بین عقده حقارت و خودکارآمدی با آرمان گرایی تحصیلی دانش آموزان متوسطه اول شهر گچساران انجام شد. این تحقیق از نظر ماهیت و روش از نوع توصیفی و همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش متشکل از کلیه دانش آموزان متوسطه اول شهر گچساران، مطابق اعلام مدیریت آموزش و پرورش شهر گچساران ۱۰۰۰ نفر اعلام شده است. حجم نمونه تعداد ۲۷۸ نفر تعیین شد و روش نمونه گیری خوشه ای مرحله ای می باشد. داده های مورد نیاز این پژوهش از طریق پرسشنامه های احساس حقارت، پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی و پرسشنامه هدف گرایی تحصیلی گردآوری شد. تجزیه و تحلیل آماری به کمک نرم افزار SPSS۲۳ و تست های آماری ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیری به روش گام به گام و تحلیل واریانس چند راهه صورت گرفت. نتایج تحقیق نشان داد که در سطح $P < 0.05$ بین خودکارآمدی و عقده حقارت و آرمان گرایی تحصیلی، در سطح $P < 0.01$ بین خودکارآمدی و آرمان گرایی تحصیلی، در سطح $P < 0.01$ بین عقده حقارت و خودکارآمدی، در سطح $P < 0.01$ بین عقده حقارت و آرمان گرایی تحصیلی رابطه معنی داری وجود دارد.

واژه های کلیدی: عقده حقارت، خودکارآمدی، آرمان گرایی تحصیلی